

Sabroe: Det ærede Medlem for Rønne (Blem) var jo mod Udvalg i denne Sag, Det ærede Medlem svarede paa en Række af mine Spørgsmaal, og i den Forbindelse sagde han angaaende det af mig i Forbindelse med enkelte andre Medlemmer rejste Spørgsmaal, at det var et Spørgsmaal, hvori han selvfølgelig kun kunde udtale sin egen personlige Mening. I det Svar synes jeg, der ligger en Opfordring til at faa Udvalg i denne Sag. Vi se ikke den højtærede Justitsminister, under hvem denne Sag hører . . .

Formanden: Jeg maa gøre opmærksom paa, at Justitsministeren maa være til Stede under Forhandlingerne i Landstinget.

Sabroe: Ja, det ved jeg. Men den højtærede Justitsminister, som altsaa ikke kan være til Stede, men hvis Nærværelse vilde være saare ønskelig for at faa dette Spørgsmaal klaret, vil ikke kunne give os Oplysning om sin Stilling i denne Sag, medmindre vi faa Udvalg. Jeg gaar ud fra, at første Behandling af denne Sag allerede slutter i Dag. Men det vilde unægtelig være heldigt — og det haaber jeg, den ærede Forslagsstiller vil indrømme mig —, om vi inden anden Behandling kunde være klare over den højtærede Justitsministers Stilling til det meget vigtige Erstatningsspørgsmaal. Den højtærede Minister har ikke tidligere bestemt udtalt sig om denne Sag, han har udtalt sig ret svævende om Spørgsmaalet, men nogen klar og bestemt Udtalelse foreligger der ikke, og vi kunne jo ikke nøjes med, hvad den ærede Forslagsstiller her maatte mene og her maatte sige. Ihvorvel jeg tiltro det ærede Medlem en endogsaa overordentlig stor Indflydelse indenfor sit Parti, og hans Ord selvfølgelig spille en ganske overordentlig Rolle, hvor Talen er om Mænd indenfor Reformpartiet, der høres af Ministeriet, tror jeg dog, det vilde være rart, om vi i Udvalg kunde faa fra Ministeren og Forslagsstilleren en bestemt og klar Udtalelse for, hvorledes man, naar Erstatningsspørgsmaalet om et Aar vil komme til at foreligge, vil stille sig dertil. Det forekommer mig at være den eneste Maade, hvorpaa Sagen kan ordnes rent pengeligt set, thi at stryge — som foreslaaet af det ærede Medlem fra Verving (Lindø) — Ordene: „eller Afgift“ i Lovforslaget eller med andre Ord at sige: der skal ikke finde nogen ny Undersøgelse Sted af det Flæsk, som føres fra et Eksportslagteri ind til en

en By, og som er undersøgt; der skal af dette Flæsk kun forlanges en Afgift, der forekommer mig at være en ny Form for Accise. Det er der ikke megen Mening i. Det eneste rimelige er, at Statsmagten, Regeringen og Rigsdagen, som jo staa bag ved Sundhedsvedtægterne og bag ved den hele Ordning, som er truffen vedrørende den offentlige Hygiejne, træder til med den fornødne Erstatning.

Jeg mener derfor, at Spørgsmaalet for at faa den fornødne Drøftelse, en alsidig og virkelig omfattende Drøftelse, maa ind i et Udvalg. Allerede en Del af de Udtalelser, der ere faldne her i Dag fra enkelte Medlemmers Side, synes jeg kunde bringe Landbruget og altsaa specielt Eksportslagterierne en Del Vanskeligheder med England. Denne Sag trænger fremfor nogen til Behandling i et Udvalg, fordi de enkelte Medlemmer ikke ere frit stillede. Jeg kan ikke sige, hvad jeg vil i denne Sag, uden at jeg risikerer, at mine Ord blive misforstaaede, og andre Medlemmer ere lige saa ufrit stillede som jeg. Det forekommer mig derfor, at den ærede Forslagsstiller bør, hvis der ikke foreligger en formelig Vedtagelse i hans Parti, indgaa paa det meget naturlige og parlamentariske Ønske om et Udvalgs Nedsættelse vedrørende dette Spørgsmaal. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de enkelte Spørgsmaal, jeg berørte i mit Indlæg første Gang, og som den ærede Forslagsstiller har beskæftiget sig med. Vi ere naturligvis uenige baade i formel Henseende og i Realitetshenseende. Det er dog muligt, at vi ved en Udvalgsbehandling og maaske til anden Behandling ville være i Stand til at opnaa en Ordning, et Kompromis vedrørende disse Ændringer, der kunde være i nogen Grad tilfredsstillende. Men jeg gentager, at i denne Sag forekommer det mig, at vi ikke komme nogen Vegne, ikke naa en virkelig omfattende Drøftelse af alle de Spørgsmaal, der ligge for Haanden, uden Udvalg, og jeg vil derfor ved Forhandlingens Slutning tillade mig at stille Forslag om Udvalg.

Formanden: Det er ikke Forslag om Udvalg, der foreligger til Behandling

Bluhmè: Jeg kan ikke nægte, at jeg er ikke fuldt ud bleven berøvet de Betæneligheder, som jeg udtalte første Gang, jeg havde Ordet. Der kan vel efter de Udtalelser, der ere faldne, ikke være Tvivl om, at de paagældende Byer ville faa Er-